

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/65/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418200160
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Drnáková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:1418200160.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Daniely Drnákovej a sudcov JUDr. Romana Majerského a JUDr. Ivany Štíftovej, v spore žalobcov:

1/ U.. O. I., E.. XX.XX.XXXX, O. XXXXX/XC, I., 2/ Z.. B. I., E.. XX.X.XXXX, O. XXXXX/XC, I., obaja zastúpení: WITT&KLEIM Legal s. r. o., Na Troskách 26, Banská Bystrica, IČO: 47 257 164, proti žalovaným:

1/ Generali Česká pojišťovna a.s., Spálená 75/16, Praha, Česká republika, IČO: 45 272 956, konajúca prostredníctvom Generali Poist'ovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu, Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 54 228 573, 2/ Generali Versicherung AG, Landskronngasse 1-3, Viedeň, Rakúsko, obaja zastúpení: MST PARTNERS, s. r. o., Laurinská 3, Bratislava, IČO: 36 861 545, o zaplatenie 23.796,31 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV č. k. 23C/2/2018-457, zo dňa 28.3.2024, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalovaným 1/ a 2/ priznáva proti žalobcom 1/ a 2/ plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovaným 1/, 2/ spoločne a nerozdielne voči žalobcom 1/, 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení uviedol, že žalobou zo dňa 28.9.2022 sa žalobcovia domáhali pôvodne len od žalovaného 1/ zaplatenia istiny 23.796,31 eura s úrokom z omeškania 5,00 % ročne od 25.1.2021 do zaplatenia. V priebehu konania na návrh žalobcov súd prvej inštancie pripustil vstup žalovaného 2/ do konania a pripustil zmenu žaloby v časti petitu, ktorým sa žalobcovia po jeho zmene od žalovaných 1/ a 2/ domáhali spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 23.796,31 eura s úrokom z omeškania 5,00 % od 14.3.2017 do zaplatenia. Žalobca 1/ si nárok uplatnil titulom náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 3.500 eur, ako aj náhrady škody pozostávajúcej z bolestného vo výške 1.235,60 eura, náhrady za rehabilitačné terapie 938 eur a cestovných nákladov 27,70 eura. Žalobkyňa 2/ si nárok uplatnila titulom náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 6.500 eur, náhrady škody pozostávajúcej z bolestného 7.646,28 eura, náhrady za zakúpenú dynamickú stoličku vo výške 422,52 eura, za zakúpenú biolampu a stojan vo výške 1.690 eur, za rehabilitačné terapie 1.280 eur, za zničené okuliare 10 eur, za kancelárske pomôcky 4,35 eura, za lieky 168,96 eura, za parkovné 90 eur a za cestovné náklady vo výške 282,90 eura.

2. Žalobu žalobcovia odôvodnili tým, že dňa 2.10.2015 žalobca 1/ viedol motorové vozidlo J. G., C.: I. do obce Dobrohošť, kde vlastní nehnuteľnosť. Žalobkyňa 2/ sedela na mieste spolujazdca a dcéra žalobcov sedela na zadnom sedadle, všetci mali zapnutý bezpečnostný pás. Približne o 19:20 hod. žalobcovia uvideli v protismere auto, ktoré nemenilo smer jazdy a vzhľadom na hroziace nebezpečenstvo zrážky žalobca 1/ ako šofér vykonal všetky v tej chvíli možné opatrenia na zabránenie zrážky s protiidúcim

vozidlom tak, aby neohrozil ďalších účastníkov cestnej premávky. Napriek reakcii žalobcu 1/ na vzniknutú situáciu, čelnej zrážke s vozidlom pohybujúcim sa v protismere nedokázal zabrániť. Vinníkom dopravnej nehody bola P. I., J. I. K. XX, M.. Žalovaný 1/ poisťným udalostiam pridelil číslo 6400993662 pre poisťnú udalosť žalobcu 1/ a číslo 6400993665 pre poisťnú udalosť žalobkyne 2/. O vážnosti dopravnej nehody svedčia početné zranenia žalobcu 1/ ako narazená chrbtica, bedrá, zranenie krku, zranené a narazené pravé zápästie, pravá päta a koleno a ďalšie. Žalobca 1/ nebol dlhodobo rehabilitovaný, na negatívny reverz bol prepustený z nemocnice, nakoľko považoval za nutné postarať sa o svoju ženu so závažnejšími poraneniami a o svoju dcéru. Podstúpil aj ďalšie lekárske vyšetrenia a kontroly, ktoré potvrdili diagnózu Wiplash syndróm ako následok dopravnej nehody, a ktoré nezávisle odporučili terapie a rehabilitácie. Dňa 22.6.2015 bol vypracovaný posudok o bolestnom žalobcu 1/, v ktorom bolo uplatnených 160 bodov.

3. Uviedli tiež, že na základe odporúčaní lekárov žalobca 1/ podstúpil rehabilitačné terapie a vyšetrenia u spoločnosti FIZIOKLINIK, s.r.o., Mlynské nivy 61/A, Bratislava a u spoločnosti MEDASOL, s.r.o., H. Meličkovej 29, Bratislava. Náklady na liečbu sú celkovo 965,70 eura a cestovné náklady vynaložené za účelom liečby žalobcu 1/ formou terapií a rehabilitácií sú celkovo 27,70 eura, ktoré boli počítané so spotrebou uvedenou v technickom preukaze vozidla uvedenou v spotreba paliva l/100 km v meste. Doplnili, že žalobkyňa 2/ ako spolujazdkyňa utrpela vážne zranenia v zmysle bodu 6. lekárskej správy zo dňa 4.10.2015 ako zlomenina stavcov, roztrhnutá a pomliaždená pečeň, zlomenina piatich rebier a ďalšie zranenia s dlhou dobou liečenia, vyžadujúce si i následnú dlhodobú rehabilitáciu, pričom neboli vylúčené ani trvalé následky. Z tohto dôvodu bola žalobkyňa 2/ práceneschopná v trvaní 270 dní. Dňa 24.6.2015 bol vypracovaný posudok o bolestnom žalobkyne 2/, v ktorom bolo uplatnených 958 bodov, 479 bodov ako hodnotenie v bodoch a 479 bodov ako zvýšenie podľa § 9 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Toto zvýšenie bodového hodnotenia bolo odôvodnené bolestivým spôsobom liečby a operáciou, čím boli naplnené dôvody uvedené v § 9 ods. 5 písm. b) a písm. c) zákona č. 437/2004 Z. z.. Žalobkyňa 2/ podstúpila viaceré liečebné procedúry a na liečbu bolo potrebné vynaložiť značné finančné prostriedky. Predovšetkým bolo potrebné zadovážiť dynamickú stoličku v hodnote 422,52 eura, ktorej kúpu je potrebné vnímať ako účelne vynaložené náklady liečenia, čo dokazuje i odborný posudok na zdravotnícku pomôcku. Pre zabezpečenie čo najrýchlejšieho procesu náročnej liečby bola zakúpená biolampa Zepter s podlahovým stojanom v celkovej hodnote 1.690 eur. Žalobkyňa 2/ podstúpila rozsiahle rehabilitačné cvičenia v spoločnosti Slovak Strength Institute, s.r.o., Vyšehradská 10, Bratislava, ktoré boli priamym liečením následkov autonehody, za čo jej bola vystavená faktúra č. 1020160146 v celkovej výške 1.280 eur. Žalobkyňa 2/ si nárokuje ďalšie náklady spojené s autonehodou vo výške 10 eur za náhradný diel okuliarov zničených pri autonehode, za kancelárske pomôcky v súhrnnej výške 4,35 eura, za lieky v súhrnnej výške 185,19 eura, za parkovné v súhrnnej výške 104 eur a cestovné náklady v súhrnnej výške 282,90 eura, ktoré boli počítané so spotrebou uvedenou v technickom preukaze vozidla uvedenou v spotreba paliva l/100 km v meste.

4. Žalobcovia poukázali na to, že vážnosť dopravnej nehody mala za následok nielen ujmu vo forme ťažkého zdravotného úrazu, bolesti a ťažkostí, dopravná nehoda spôsobila psychickú traumu žalobcom i dcére, ktorá ako začínajúca vodička utrpela vážnu psychickú traumu a dlhodobo odmieta šoférovať motorové vozidlo. U žalobcov sa napriek dlhšiemu časovému odstupe od momentu, kedy došlo k dopravnej nehode, neustále prejavuje stresová reakcia, konkrétne pocit paniky a úzkosti v súvislosti s akoukoľvek činnosťou spojenou s vedením motorového vozidla a rovnako aj vo vzťahu k miestu predmetnej dopravnej nehody, k obci Dobrohošť, čo žalobcov výrazne obmedzuje v spravovaní a užívaní nehnuteľností v ich vlastníctve, nachádzajúcich sa v tejto lokalite. Obaja pociťujú intenzívny pocit neschopnosti ochrániť dcéru, ktorá bola účastníkom dopravnej nehody a zabezpečiť jej aj štandardné mentálne predpoklady pre plnohodnotný život, pre ktorý je vedenie motorového vozidla v súčasnosti prakticky nevyhnutné. Dlhodobo pociťujú zlyhanie pri riešení následkov dopravnej nehody, čo vážnym spôsobom zasahuje do ich rodinného života či už v okruhu najbližšej rodiny ako aj v širšom okruhu rodiny a priateľov, keď aj pri mierne stresujúcich situáciách, ktorých sú svedkom pri riadení motorových vozidiel alebo ako spolucestujúci, zažívajú značnú neprirodzenú úzkosť a ani i po uplynutí dvoch rokov od dopravnej nehody úľavu nepociťujú. Z toho dôvodu dňa 25.11.2016 žalovanému 1/ zaslali uplatnenie si nemajetkovej ujmy v peniazoch spôsobenej dopravnou nehodou, kde vyjadrili, že majú za to, že zásah do ich osobnostných práv v zmysle § 13 Občianskeho zákonníka zavinením dopravnej nehody druhou osobou, šok, ktorý v dôsledku dopravnej nehody zažili a najmä pretrvávajúce psychické následky majú

z hľadiska nemajetkovej ujmy vyčísliteľnú hodnotu, a to vo výške 6.500 eur za žalobkyňu 2/ v škodovej udalosti č. 6400993665 a vo výške 3.500 eur za žalobcu 1/ v škodovej udalosti č. 6400993662.

5. Ozrejmili, že dňa 14.3.2017 žalovaný 1/ zaslal oznámenie o likvidácii poistnej udalosti č. 6400993662 (oznámenie o likvidácii 1), kde žalobcovi 1/ priznal počet bodov 90, s hodnotou jedného bodu 17,66 eura, čo tvorí priznanú výšku poistného plnenia 1.590 eur. Nárok uplatňovaný žalobcom 1/ vo výške 965,70 eura za rehabilitácie neuznal z dôvodu, že uplatňovaný nárok nespĺňa podmienky účelnosti nákladov spojených s liečením podľa § 449 Občianskeho zákonníka. Neuznal ani náhradu nemajetkovej ujmy uplatňovanej žalobcom 1/ vo výške 3.500 eur; k žalobcom 1/ uplatňovanej náhrade cestovných nákladov vo výške 27,70 eura sa nevyjadril. Rovnakého dňa, t. j. 14.3.2017, žalovaný 1/ zaslal oznámenie o likvidácii poistnej udalosti č. 6400993662 (oznámenie o likvidácii 2), v ktorom žalobkyňi 2/ priznal počet bodov 525, s hodnotou jedného bodu 17,66 eura, čo tvorí priznanú výšku poistného plnenia 9.272 eur. Žalovaný 1/ uznal čiastočne nárok vo výške 16,23 eura za lieky a čiastočne nárok vo výške 14 eur za parkovné. Zvyšné náklady vo výške 168,96 eura za lieky neuznal z dôvodu, že tieto nepovažoval za lieky súvisiace s úrazom spôsobeným dopravnou nehodou. Náklady za náhradný rám na okuliare zničené pri dopravnej nehode, za kancelárske pomôcky, rehabilitácie a lekárske pomôcky v súhrnnej výške 3.406,87 eura žalovaný 1/ neuznal z dôvodu neúčelnosti daných nákladov v zmysle § 449 Občianskeho zákonníka. Z rovnakého dôvodu neuznal ani náhradu parkovného v súhrnnej výške 90 eur a neuznal ani náhradu nemajetkovej ujmy uplatňovanej žalobkyňou 2/ vo výške 6.500 eur. K cestovným náhradám žiadal rozdelenie ciest vykonaných použitím vozidiel C.: I. W. I..

6. Na základe uvedeného dňa 13.4.2017 zaslali žalobcovia žalovanému 1/ vyjadrenie k oznámeniam o likvidácii daných poistných udalostí, kde sa vyčerpávajúco vyjadrili k uplatňovaným nárokom, jednotlivé neuznané nároky upresnili a odôvodnili, pričom požiadali o prešetrenie už zaslaných záverov v lehote 14 dní od doručenia vyjadrenia. Zároveň zaslali aj žalovaným 1/ požadované dokumenty v oznámení o likvidácii 2 v dobrej viere, že ich nároky na základe vyžiadaných dokumentov uzná. Dňa 5.9.2017 im bola zaslaná reakcia žalovaného 1/, v ktorej však žiadne nové skutočnosti neuviedol. K zaslaným dokumentom uviedol, že náklady rehabilitácií a cestovné náklady, ktoré zaslané dokumenty preukazovali, neuznáva. Poukázali tiež na to, že napriek ich slušnej požiadavke na reakciu v lehote 14 dní, reakcia žalovaného 1/ im bola zaslaná takmer o 5 mesiacov neskôr, čo vedie k domnienke, že šetrenie bolo vykonané bez náležitej odbornej starostlivosti. Sumarizujúc uviedli, že žalobca 1/ si titulom poistnej udalosti č. 6400993662 uplatnil nárok na nemajetkovú ujmu 3.500 eur, na náhradu bolestného 2.825,60 eura, náhradu za rehabilitačné terapie 938 eur a cestovné náklady 27,70 eura, celkovo si teda uplatnil nárok vo výške 7.291,30 eura, uznaný bol nárok na náhradu bolestného vo výške 1.590 eur. Celková suma zostávajúceho nároku žalobcu 1/ je 5.701,30 eura. Žalobkyňa 2/ si titulom poistnej udalosti č. 6400993665 uplatnila nárok na nemajetkovú ujmu 6.500 eur, na náhradu bolestného 16.918,28 eura, titulom kúpy dynamickej stoličky 422,52 eura, stojanu k biolampe 1.690 eur, rehabilitačných terapií 1.280 eur, zničených okuliarov 10 eur, kancelárskych pomôcok 4,35 eura, kúpy liekov 185,19 eura, parkovného 104 eur a cestovných nákladov 282,90 eura. Celková suma uplatňovaného nároku je 27.397,24 eura, uznaný bol nárok celkovo vo výške 9.302,23 eura, pozostávajúci z náhrady za bolesť 9.272 eur, za kúpu liekov vo výške 16,23 eura a parkovné 14 eur. Celková suma zostávajúceho nároku je 18.095,01 eura. S poukazom na uvedené žalobcovia uplatnili žalobou pôvodne len voči žalovanému 1/ nárok v súhrnnej výške 23.796,31 eura.

7. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“), súd prvej inštancie konštatoval, že v priebehu konania podaním doručeným súdu dňa 23.5.2019 žalobcovia navrhli pristúpenie ďalšieho subjektu do konania na strane žalovaného, na základe čoho uznesením č. k. 23C/2/2018-242 zo dňa 3.11.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.12.2020, pripustil vstup žalovaného 2/ Generali Versicherung AG, so sídlom Landskronngasse 1-3, Viedeň, Rakúsko do konania.

8. V súvislosti so skutkovým stavom súd prvej inštancie zistil, že žalobcovia utrpeli početné zranenia následkom dopravnej nehody dňa 2.10.2015, ktorú zavinila P.W. I., J. I. K. XX, M., motorovým vozidlom zn. K. M. C.

R.-XXXXXB, ktorého poisťovateľom v čase dopravnej nehody bol žalovaný 2/. Nároky poškodeného z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla si žalobcovia uplatnili u žalovaného 1/, ktorý poistnej udalosti žalobcu 1/ pridell číslo 6400993662 a poistnej udalosti žalobkyne 2/ číslo 6400993665.

9. Dňa 14.3.2017 žalovaný 1/ zaslal žalobcovi 1/ oznámenie o likvidácii poisťnej udalosti č. 6400993662, kde žalobcovi 1/ priznal počet bodov 90 s hodnotou jedného bodu 17,66 eura, čo predstavuje priznanú výšku poisťného plnenia 1.590 eur. Nárok žalobcu 1/ vo výške 965,70 eura za rehabilitácie spojené s liečením neuznal z dôvodu neúčelnosti daných nákladov spojených s liečením podľa § 449 Občianskeho zákonníka a neuznal ani nárok na náhradu nemajetkovej ujmy uplatňovanej žalobcom 1/ vo výške 3.500 eur. K náhrade cestovných nákladov uplatňovaných žalobcom 1/ vo výške 27,70 eura sa nevyjadril. Dňa 14.3.2017 žalovaný 1/ zaslal oznámenie o likvidácii poisťnej udalosti č. 6400993662 žalobkyňi 2/, ktorej bol priznaný počet bodov 525, pri hodnote jedného bodu 17,66 eura tak priznal poisťné plnenie vo výške 9.272 eur. Čiastočne uznal nárok vo výške 16,23 eura za lieky a čiastočne aj nárok vo výške 14 eur za parkovné. Náklady vo výške 168,96 eura za lieky neuznal z dôvodu, že ich nepovažoval za lieky súvisiace s úrazom spôsobeným dopravnou nehodou. Náklady za náhradný rám na okuliare zničené pri dopravnej nehode, náklady na kancelárske pomôcky, rehabilitácie a lekárske pomôcky v súhrnnej výške 3.406,87 eura žalovaný 1/ neuznal z dôvodu neúčelnosti daných nákladov spojených s liečením podľa § 449 Občianskeho zákonníka a neuznal ani náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú si žalobkyňa 2/ uplatnila vo výške 6.500 eur. K cestovným náhradám žalovaný 1/ žiadal rozdelenie ciest vykonaných použitím vozidiel C.: I. W. I..

10. Žalobcovia zaslali dňa 13.4.2017 žalovanému 1/ vyjadrenie k oznámeniam o likvidácii poisťných udalostí a zároveň aj v oznámení o likvidácii požadované dokumenty. Dňa 5.9.2017 žalovaný 1/ zaslal reakciu na vyjadrenie žalobcov, vyjadril sa k zaslaným dokumentom, pričom náklady za rehabilitácie a cestovné náklady, ktoré zaslané dokumenty preukazovali, neuznal. Z listín označených ako Posudok o bolestnom vyplynulo, že dňa 22.6.2016 (v predmetnom posudku je nesprávne uvedené dátum 22.6.2015 - poznámka súdu prvej inštancie) bolo A.. I. B. vyhotovené hodnotenie bolestného s bodovým ohodnotením poškodenia zdravia žalovaného 2/ a dňa 24.6.2016 A.. I. B. vyhotovil lekársky posudok s bodovým ohodnotením poškodenia zdravia dňa žalobkyne 2/.

11. Súd prvej inštancie uviedol, že nakoľko žalovaný 1/ namietol svoju pasívnu legitímáciu v konaní, v prvom rade sa musel vysporiadať s touto otázkou, nakoľko preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej na strane žalobcu, alebo pasívnej na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Na ozrejmienie uviedol, že pod vecnou legitímáciou, či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti v občianskom súdnom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť účastníkov vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že účastník nebol subjektom práva, ktoré bolo predmetom konania, čo vedie k zamietnutiu žaloby. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu.

12. Konštatoval, že v predmetnom konaní žalovaný 1/ namietol svoju pasívnu legitímáciu vzhľadom na jeho postavenie ako likvidačného zástupcu. Súd prvej inštancie sa stotožnil s argumentáciou žalovaného 1/, že vo vzťahu k poisťnej udalosti žalobcov vystupoval žalovaný 1/ v pozícii likvidačného zástupcu, ako likvidátor poisťnej udalosti, nie v postavení poisťovne. S poukazom na § 15a ods. 2 v spojení s § 15a ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z., pri objasňovaní skutkového stavu likvidátor koná v mene poisťovateľa a na jeho účet a zastupuje poisťovateľa v plnom rozsahu. Žalovaný 1/ tak pri likvidovaní poisťnej udalosti nekonal, ani nebol oprávnený konať vo svojom mene a na vlastný účet. Dal do pozornosti, že ak žalobcovia tvrdili, že nárok voči žalovanému 1/ uplatnili len z dôvodu, že začal prešetrovať skutočnosti spojené s dopravnou nehodou relevantné pre určenie výšky poisťného plnenia a žalobcom súčasne prideliť číslo poisťnej udalosti, pričom z oznámení o likvidácii poisťných udalostí zastupovanie v mene iného subjektu nevyplývalo a žalobcovia objektívne nemali vedomosť o tom, že žalovaný 1/ vykonáva likvidáciu poisťnej udalosti v mene a na účet inej osoby, mal za zrejmé, že v liste žalovaného 1/ zo dňa 5.9.2017 adresovanom žalobkyňi 2/ je uvedené, že v danom prípade žalovaný 1/ vystupoval ako likvidačný zástupca podľa § 15a ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z..

13. Zdôraznil pritom, že žalobcovia tak pred podaním žaloby mali vedomosť, že žalovaný 1/ vystupuje pri likvidovaní poisťnej udalosti len ako likvidačný zástupca. Rovnako im z dostupného záznamu dopravnej nehody vyhotovenom Okresným dopravným inšpektorátom v Dunajskej Strede dňa 3.10.2015 bola známa skutočnosť, že motorové vozidlo zn. K. M., C. R.-XXXXXB, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda, bolo poistené v Generali Rakúsko, čo je odlišný subjekt od žalovaného 1/, preto dospel k záveru,

že neobstojí tvrdenie žalobcov, že objektívne neboli schopní identifikovať poisťovateľa. S poukazom na uvedené skutočnosti súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný 1/ nie je v konaní pasívne legitimovaný a nakoľko nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti zaplatiť nároky žalobcov uplatnené žalobou, a preto žalobu voči žalovanému 1/ zamietol.

14. Vo vzťahu k nároku žalobcov uplatnenému v priebehu konania voči žalovanému 2/ návrhom doručeným súdu dňa 23.5.2019, na základe ktorého pripustil vstup žalovaného 2/ do konania a zároveň pripustil zmenu petitu, dospel súd prvej inštancie k záveru, že nároku žalobcov ani voči žalovanému 2/ nie je možné priznať úspech, keď žalovaný 2/ v konaní vzniesol námietku premlčania uplatnených nárokov žalobcov a súd prvej inštancie sa v celom rozsahu s argumentáciou žalovaného 2/ stotožnil. V danej súvislosti poukázal na to, že účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva na súde a zároveň zabrániť stavu právnej neistoty na strane povinných osôb, ktoré by v prípade neexistencie inštitútu premlčania boli nútené splniť si svoje povinnosti aj po časovo neprimeranej dobe.

15. Konštatoval, že nároky žalobcu 1/ na náhradu škody, ktorá pozostáva z náhrady bolestného, náhrady za rehabilitačné terapie a cestovné náklady a nároky žalobkyne 2/ na náhradu škody pozostávajúcej z náhrady bolestného, náhrady za dynamickú stoličku, biolampu, stojan, náhrady za rehabilitačné terapie, zničené okuliare, kancelárske pomôcky, lieky, parkovné a cestovné náklady, spadajú pod skutkovú podstatu § 442 a nasl. Občianskeho zákonníka a vo vzťahu k nárokom zo zodpovednosti za škodu sa aplikuje s poukazom na § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. dvojročná subjektívna premlčacia doba v zmysle § 106 Občianskeho zákonníka, čo znamená, že právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Ide o subjektívnu premlčaciu lehotu, ktorá začína plynúť od momentu, kedy sa poškodený dozvie rozhodujúce skutočnosti zakladajúce jeho nárok na náhradu škody. Argumentoval, že nakoľko v danom prípade sa jedná o škodu na zdraví, resp. nároky súvisiace so škodou na zdraví, rozhodujúce pre plynutie premlčacej lehoty je, kedy došlo k ustáleniu zdravotného stavu žalobcov ako poškodených a vedomosť žalobcov o subjekte, ktorý nesie právnu zodpovednosť za spôsobenú škodu.

16. V nadväznosti na uvedené súd prvej inštancie uviedol, že za termín ustálenia zdravotného stavu žalobcu 1/ možno považovať vyšetrenie pre účely bodového ohodnotenia v posudku o bolestnom dňa 22.6.2016 a v prípade žalobkyne 2/ vyšetrenie pre rovnaký účel dňa 24.6.2016. Druhou podstatnou skutočnosťou je vedomosť o osobe, ktorá za škodu zodpovedá. Žalobcovia pri uplatnení nárokov vo formulári vyplnenom dňa 20.10.2015 ako škodcu identifikovali P. I., ktorá dopravnú nehodu spôsobila, predmetné tlačivo adresovali žalovanému 1/, mali tak za to, že titulom povinného zmluvného poistenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorým došlo k spôsobeniu dopravnej nehody, je daná aj zodpovednosť žalovaného 1/. Z vychádzajúc z uvedeného dospel k záveru, že dvojročná subjektívna premlčacia lehota v zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalobcovi 1/ uplynula najneskôr dňa 22.6.2018 a žalobkyňi 2/ najneskôr dňa 24.6.2018. Nakoľko žalobcovia svoje nároky voči žalovanému 2/ uplatnili na súde dňa 23.5.2019, uplatnili ich po uplynutí subjektívnej premlčacej doby.

17. Vo vzťahu k nárokom žalobcov uplatnených titulom náhrady nemajetkovej ujmy bol súd prvej inštancie názoru, že aj na tieto nároky sa vzťahuje zákonná úprava premlčania podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobcovia svoje nároky uplatnili v rámci zákona č. 381/2001 Z. z. podľa § 4 ods. 2 v spojení s §15 ods. 1. Vychádzajúc z § 15 ods. 2 zákona „Na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila“, pričom v poznámke pod čiarou predpis odkazuje na § 106 Občianskeho zákonníka. Dvojročná subjektívna premlčacia lehota tak začala plynúť deň nasledujúci po dni, kedy došlo k dopravnej nehode, teda dňa 3.10.2015 a uplynula dňa 3.10.2017, nárok na náhradu nemajetkovej ujmy tak žalobcovia uplatnili po uplynutí zákonnej premlčacej doby.

18. Na základe uvedeného súd prvej inštancie za použitia § 2 písm. d), § 15 ods. 1, ods. 2, § 15a ods. 1 až ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z., § 11, § 13 ods. 1, ods. 2, § 100 ods. 1, § 101, § 106 ods. 1, § 444 a § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalobu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p. a žalovaným 1/ a 2/, ktorí mali plný úspech vo veci, priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania rozhodne s poukazom na § 262 ods. 2 C. s. p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Proti rozsudku podali odvolanie žalobcovia 1/ a 2/ a žiadali napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť, alternatívne zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov ich odvolania (§ 393 ods. 2 C. s. p.) bola námietka, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

20. Namietali záver súdu prvej inštancie o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 1/ taktiež oponovali záveru, že sa mohli dozvedieť o tom, že žalovaný 1/ je výlučne likvidačným zástupcom z listu žalovaného 1/ zo dňa 5.9.2017 a zo záznamu o dopravnej nehode zo dňa 3.10.2015. Zdôraznili, že žalovaný 1/ v konaní nepreukázal, že by sa v priebehu likvidácie poistnej udalosti žalobcom riadne preukázal ako zástupca tretej osoby, ktorá by mala byť osobou zodpovednou za likvidáciu poistnej udalosti. Z listín, o ktoré súd prvej inštancie oprel svoje rozhodnutie, sa nemali ako objektívne dozvedieť, že žalovaný 1/ je výlučne likvidačným zástupcom žalovaného 2/, ktorý v nich nie je nikde riadne identifikovaný. Poukázali aj na skutočnosť, že v liste zo dňa 5.9.2017 je obsiahnuté len všeobecné konštatovanie, že žalovaný 1/ je likvidačný zástupca, bez uvedenia v koho mene a na koho účet funkciu vykonáva. Taktiež dali do pozornosti, že v zázname z dopravnej nehody sa identifikácia poisťovateľa obmedzuje na spojenie „Generali Rakúsko“, čo nemožno považovať za riadnu identifikáciu poisťovateľa a žalovaný 2/ je žalovaným na základe vlastného šetrenia žalobcov, čo uviedli aj vo vyjadrení zo dňa 16.5.2019.

21. Dodali, že Záznam dopravnej nehody zo dňa 3.10.2015 sa javí byť internou listinou slúžiacou pre potreby dopravného inšpektorátu a žalovaných, táto listina im nebola poskytnutá až do doručenia vyjadrenia žalovaného 1/ k žalobe zo dňa 11.2.2019 a teda nemôže svedčiť o tom, že by mali vedomosť o tom, že práve žalovaný 2/ je poisťiteľom, čo vyplýva najmä z nasledovných skutočností: (i) z obsahu listiny vyplýva, že bola vyhotovená dňa 3.10.2015 v obci Dobrohošť, teda nie priamo na mieste nehody a oni sa v danom čase nachádzali na klinike v Bratislave vo vážnom stave (poistná udalosť sa stala dňa 2.10.2015), nemožno teda predpokladať, že s obsahom listiny boli oboznámení pred doručením spoločne s vyjadrením žalovaného 1/ k žalobe dňa 11.2.2019; (ii) záznam bol doručený žalovanému 1/ dňa 2.12.2016, čo je zrejmé z prijímacej pečiatky na dokumente, teda po ukončení likvidácie, (iii) záznam nie je nimi ani ich dcérou podpísaný, (iv) listina neobsahuje relevantnú identifikáciu poisťovateľa vozidla vinníčky, (v) listina obsahuje číslo poistnej zmluvy 0603589 odlišné od čísla uvádzaného na dokumentoch súvisiacich s likvidáciou, (vi) v konaní nebolo preukázané, že by sa s listinou oboznámili pred 11.2.2019. V nadväznosti na uvedené boli názoru, že právny záver o tom, že mali vedomosť o tom, že žalovaný 1/ je výlučne likvidačným zástupcom žalovaného 2/ vychádza z nesprávne, resp. nedostatočne zisteného skutkového stavu, nakoľko je odvodený z listín, ktoré o takomto závere nesvedčia.

22. Súdu prvej inštancie tiež vytkli, že napadnutý rozsudok je v časti posúdenia pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 1/ nepreskúmateľný a nespĺňa základné kvalitatívne parametre dostatočného a presvedčivého odôvodnenia rozhodnutia súdu, čím došlo k inej vade, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dôvodili, že súd prvej inštancie sa v danej súvislosti vôbec nevysporiadal s ich argumentáciou vo vzťahu k posúdeniu, či má likvidačný zástupca podľa § 15a ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. dostatok právomoci konať v mene a na účet poisťovateľa spôsobom, ktorý mu umožňuje byť žalovaným subjektom vo vzťahu k nároku z poistnej udalosti, nie je teda možné objektívne zistiť, aké úvahy v danom kontexte viedli súd prvej inštancie k záveru, že žalovaný 1/ nie je pasívne vecne legitímovaný. Namietali aj nesprávne právne posúdenie pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 1/. Poukázali na svoju argumentáciu, že vychádzajúc z dikcie § 15a ods. 2 a ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z. je oprávnenie likvidačného zástupcu pri riešení poistnej udalosti úplné. Ustanovenie § 15a ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z. nestanovuje povinnosť, ale právo poškodeného uplatniť svoje nároky na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi, čo však nijakým spôsobom nevylučuje existenciu pasívnej vecnej legitímácie likvidačného zástupcu vo vzťahu k uplatneniu náhrady škody a obmedzenie poškodeného pri žalovaní nárokov z poistnej udalosti mali za rozporné so základným zmyslom Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES zo dňa 16.9.2019 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, pričom v danej súvislosti replikovali argumentáciu uvedenú v rámci prvoinštančného konania (najmä v replike)

23. Na podporu svojej argumentácie o existujúcej pasívnej vecnej legitímácii žalovaného 1/ poukázali aj na návrh generálneho advokáta Súdneho dvora Európskej únie Paolo Mengozziho zo dňa 19.10.2016 vo veci C-558/16 Alberto De Azevedo a spol. vs. C.E.D. Portugal Unipessoal, Lda. a spol. Nad rámec žalobcovia zdôraznili, že ako Smernica, tak aj zákon č. 381/2001 Z. z. priamo výslovne predpokladajú uplatňovanie nárokov na náhradu škody z poistných udalostí ako voči poisťovateľovi, tak voči jeho likvidačnému zástupcovi ako samostatným subjektom (čl. 22 Smernice a § 11 ods. 9 zákona č. 381/2001 Z. z.). Na základe uvedených skutočností mali za to, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 1/, ktorý vychádza z neprimerane reštriktívneho výkladu právomocí likvidačného zástupcu. Boli názoru, že mali oprávnenie uplatniť si nároky na náhradu škody z poistnej udalosti tak voči žalovanému 1/ ako aj priamo voči žalovanému 2/

24. Nesprávne právne posúdenie namietali aj v súvislosti so záverom súdu prvej inštancie o premlčaní nárokov uplatnených voči žalovanému 2/, keď mali za to, že napadnutý rozsudok je v danej časti nepreskúmateľný a nespĺňa základné kvalitatívne parametre dostatočného a presvedčivého odôvodnenia rozhodnutia súdu. Oponovali záveru súdu prvej inštancie, ktorý čas, kedy sa dozvedeli o tom, kto zodpovedá za škodu odvodil z vyplnenia formulára zo dňa 20.10.2015 a boli názoru, že z danej listiny nevyplýva, že už v uvedený deň mali vedieť, že za škodu zodpovedá z titulu poisťovateľa aj žalovaný 2/. Mali za to, že uplatnené nároky sú nárokmi z poistenia, vo vzťahu ku ktorým je potrebné aplikovať § 104 Občianskeho zákonníka, čo však súd prvej inštancie neurobil ani len odôvodnením, prečo považoval toto ustanovenie za neaplikovateľné vo veci. Vo vzťahu k uvedenému poukázali na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.8.2014, sp. zn. 2MCdo/9/2013 aj na teleologický výklad § 104 Občianskeho zákonníka, ktorého účelom je zámer zákonodarcu zabezpečiť, že poškodení nebudú neprimerane ukrátení na možnosti uplatniť nároky voči poisťovateľovi s prihliadnutím na čas likvidácie poistnej udalosti. Za použitia § 104 Občianskeho zákonníka dôvodili, že objektívna premlčacia doba podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, vzťahujúca sa k uplatneným nárokom, začala plynúť najskôr dňa 2.10.2016 (teda rok po poistnej udalosti) a uplynula najskôr dňa 2.10.2019. Vo vzťahu k subjektívnej premlčacej dobe podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka poukázali na to, že o skutočnosti, že žalovaný 1/ je výlučne likvidačným zástupcom priamo žalovaného 2/ sa objektívne mohli dozvedieť až z podania žalovaného 1/ zo dňa 11.2.2019, dovtedy nemohli žalovaného 2/ žalovať. Mali za to, že subjektívna premlčacia lehota vo vzťahu k žalovanému 2/ tak začala plynúť najskôr dňa 11.2.2019 a uplynula najskôr dňa 2.10.2019, spoločne s objektívnou premlčacou lehotou podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

25. Žalovaní 1/ a 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov 1/ a 2/ nesúhlasili s tvrdením žalobcov, že došlo k nesprávnym skutkovým zisteniam zo strany súdu prvej inštancie ohľadne času a možnosti identifikácie poisťovateľa motorového vozidla, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda. Zdôraznili, že žalobcovia sami zodpovedajú za správne uvedenie a označenie pasívne legitimovaného subjektu, keď zo žiadneho ustanovenia zákona č. 381/2001 Z. z. nevyplýva žalovaným povinnosť poskytnutia informácie o poisťovateľovi motorového vozidla. Boli tiež názoru, že neobstojí tvrdenie, že žalovaný 2/ nebol riadne identifikovaný, keď (i) zo všetkých listín ohľadne šetrenia škodovej udalosti vyplynulo, že sa jednalo o „cudzozemské motorové vozidlo“ C.: R.-XXXXXB, s ohľadom na čo bolo možné predpokladať, že vozidlo bude poistené na území iného členského štátu; (ii) s poukazom na § 18 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. bolo možné predpokladať, že v rámci šetrení dopravnej nehody zelená karta obsahujúca informácie o poistení motorového vozidla bola žalobcom k dispozícii; (iii) s poukazom na § 25 ods. 1 písm. e) zákona č. 381/2001 Z. z. na webovej stránke Slovenskej kancelárie poisťovateľov možno bez problémov vyhľadať poisťovateľa cudzozemského motorového vozidla a likvidačného zástupcu, a to na základe EČV motorového vozidla a dátumu dopravnej nehody; (iv) v rámci šetrení polície museli žalobcovia prísť do kontaktu so zelenou kartou a údajmi poisťovateľa, keďže sami mali doložiť predmetné doklady ohľadne škodovej udalosti a uplatnenia svojich nárokov; (v) Záznam dopravnej nehody zo dňa 3.10.2015, v ktorom sa uvádza pri povinnom zmluvnom poistení Generali Rakúsko obsahuje informáciu o tom, že bol doložený dňa 2.12.2016 A. I., teda rodinným príslušníkom žalobcov; (vi) relácia dopravnej polície o priebehu dopravnej nehody zo dňa 5.10.2015 taktiež obsahuje informácie o poistení cudzozemského motorového vozidla, a to číslo dokladu poistenia a označenie inej poisťovne „Generali Rakúsko“. Dodali, že je logické, že pri dopravnej nehode spôsobenej cudzozemským motorovým vozidlom bude poisťovateľom motorového vozidla poisťovateľ z iného členského štátu a že predmetnou informáciou by sa poškodení mali zaoberať už pri nahlásení dopravnej nehody (škodovej udalosti).

26. Za nesprávny považovali aj názor žalobcov o nedostatočnej argumentácii súdu prvej inštancie ohľadom nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 1/ a o jeho právnej nesprávnosti. Mali za to, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je dostatočne odôvodnený, pričom nemusí dať odpoveď na každý argument žalobcov, len na tie, na ktorých je rozhodnutie postavené, čo je v prejednávanej veci naplnené. Stotožnili sa so záverom súdu prvej inštancie o nedostatku vecnej legitímácie žalovaného 1/, keď súd prvej inštancie vo vzťahu k argumentácii žalobcov poukázal na to, že pasívna vecná legitímácia žalovaného 2/ je daná výlučne vnútroštátnym hmotným právom, keďže predmetná Smernica neukladá členským štátom povinnosť prijať takú právnu úpravu, aby likvidačný zástupca mohol byť sám žalovaným namiesto zahraničnej poisťovne, ktorú zastupuje. Poukázali na to, že skutočnosť, že žalovaný 1/ konal pri prešetrovaní poisťovej udalosti ako likvidačný zástupca je zrejmá aj z písomnosti ohľadne poisťovej udalosti, kde Generali Rakúsko vystupuje ako poisťovateľ. Doplnili, že z rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie sp. zn. C-558/15 zo dňa 15.12.2016, s ktorým sa stotožnil aj súd prvej inštancie je zrejmé, že likvidačný zástupca nemá vecnú legitímáciu podľa Smernice. Súd prvej inštancie pri otázke eurokonformného výkladu správne vychádzal z výkladu poskytnutého judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie, keď uviedol, že sa aplikuje výlučne vnútroštátne hmotné právo (§ 15a ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z.) a dospel k správne mu záveru, že ani z predmetnej Smernice nevyplýva, že by bol likvidačný zástupca v sporovom konaní vecne pasívne legitímovaný namiesto zahraničnej poisťovne, ktorú zastupuje, preto žalobu voči žalovanému 1/ správne zamietol.

27. Na podporu svojej argumentácie poukázali žalovaní na právne závery obsiahnuté v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Cob/54/2021, zo dňa 10.3.2022, ako aj v rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Cob/168/2021 zo dňa 24.11.2022. Dali do pozornosti, že nemožno brať do úvahy ani návrh generálneho advokáta Súdneho dvora EÚ zo dňa 19.10.2016 vo veci C-558/1610, na ktorý poukazovali žalobcovia, nakoľko s týmto sa Súdny dvor Európskej únie už vysporiadal a poskytol dostatočne presvedčivú a odôvodnenú odpoveď v rámci rozhodnutia sp. zn. C-558/15 zo dňa 15.12.2016 a odkázali aj na dôvodovú správu k novele zákona č. 381/2001 Z. z. (zákon č. 430/2003 Z. z.), ktorou sa do zákona doplnil okrem iného aj § 15a. Rozporovali aj argumentáciu žalobcov o nepremičaní uplatnených nárokov voči žalovanému 2/. Boli názoru, že pri premlčaní nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, sa pri správnej aplikácii § 1 ods. 2 a § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., aplikuje výlučne § 106 Občianskeho zákonníka, čo vylučuje aplikáciu § 104 Občianskeho zákonníka, k čomu dali do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.4.2022, sp. zn. 4Obdo/2/2021. Dodali, že aplikáciu § 104 Občianskeho zákonníka nepredpokladali ani ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. uznesenie sp. zn. 4Obdo/9/2021) a v danej súvislosti dali do pozornosti aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/185/2022, zo dňa 29.12.2022.

28. Zdôraznili, že žalobcovia sa o škodu a o tom, kto za ňu zodpovedá, dozvedeli dňa 20.10.2015, keď zo správy o nehode vyplýva, kto za škodu zodpovedá, t. j. vinník nehody - vodič poistený u žalovaného v rade 2/. Rovnako v ten istý deň muselo byť poškodeným zrejmé, že subjektom, u ktorého má vinník škodovej udalosti uzavreté poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, je zahraničná poisťovňa, k čomu dali do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.5.2010, sp. zn. 1Cdo/82/2009. Pokiaľ ide o určenie výšky škody, stotožnili sa so záverom súdu prvej inštancie o začatí plynutia premlčacej doby. Záverom uviedli, že súd prvej inštancie právne správne vylúčil aplikáciu § 104 Občianskeho zákonníka, keďže prednostne sa aplikuje § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., ktorý odkazuje na § 106, a teda dvojročnú subjektívnu premlčaciu lehotu, ktorá začala plynúť dňom vyšetrenia žalobcu 1/ a žalobcu v 2/ pre účely bodového ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, kedy už žalobcovia disponovali dostatočnými informáciami o vinníkovi dopravnej nehody vrátane informácie o cudzozemskom motorovom vozidle a poistení predmetného motorového vozidla v „Generali Rakúsko“.

29. Žalobcovia v odvolacej replike uviedli, že žalovaní nepreukázali, že by vinníčka nehody mala zelenú kartu s riadnou identifikáciou žalovaného 2/ pri sebe v súlade s § 18 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., rovnako ako nepreukázali, že zelenou kartou žalobcovia disponovali a že im bol jej obsah známy. Žalovanými prezentované predpoklady neboli spôsobilé preukázať, že mali vedomosť o poistení vozidla žalovaným 2/ pred vyjadrením žalovaného 1/ k žalobe. K premlčaní nárokov voči žalovanému 2/ poukázali na to, že § 1 ods. 2 ani § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. aplikáciu § 104 Občianskeho zákonníka nevylučujú. Poukázali na to, že poznámky pod čiarou v právnom predpise majú informatívnu hodnotu a nie sú súčasťou normatívnej časti právneho predpisu, k čomu dali do

pozornosti ods. 47 uznesenia Národnej rady SR č. 519 zo dňa 18.12.1996, č. 1146 zo dňa 6.11.2008 a č. 1169/2018 zo dňa 16.5.2018 a tiež Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 485/98. Boli názoru, že odkaz pod čiarou nevyučuje aplikáciu právnych predpisov súvisiacich s dotknutou problematikou. Zdôraznili, že absolútna aplikačná prednosť musí byť bezpodmienečne priznaná normatívnemu textu samotnému pred poznámkou pod čiarou k nemu. Doplnili, že voči žalovaným nedisponujú ani neuplatňujú nároky z titulu priamej náhrady škody, na ktorú sa aplikuje výlučne § 106 Občianskeho zákonníka. Uplatnený nárok predstavuje osobitný zákonom stanovený spôsob uplatnenia nároku na náhradu škody spôsobenej poistenou osobou voči poisťiteľovi, ktorý (nárok) by v ostatnom prípade svedčil výlučne poistenej osobe voči poisťiteľovi.

30. Poukázali na to, že poznámky pod čiarou k § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. odkazujú priamo na § 799 Občianskeho zákonníka, ktorý stanovuje povinnosti osobe oprávnenej na poistné plnenie a § 823 Občianskeho zákonníka, ktorý vymedzuje za adresáta poistného plnenia primárne poškodeného, avšak generálne vylučuje priamy nárok poškodeného voči poisťiteľovi, k čomu do pozornosti dali aj uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.4.2022, sp. zn. 4Obdo/2/2021. A contrario dodali, že uplatnené nároky sú bez ďalšieho nárokmi z poistenia a teda zodpovedajú hypotéze § 104 Občianskeho zákonníka, čo vyplýva najmä zo skutočnosti, že si uplatňujú nároky na náhradu škody v rozsahu určenom § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., ktoré sa na účely daného zákona považujú za plnenia z poistenia (poistné plnenia). Aj s odkazom na teleologický výklad § 104 Občianskeho zákonníka zotrvali na dôvodnosti jeho aplikácie v prejednávanvej veci, keď poukázali aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 71/2013. Vo vzťahu k žalovanými citovanej časti uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/2/2021 uviedli, že predmetné rozhodnutie sa primárne netýka posúdenia aplikácie § 104 Občianskeho zákonníka na nároky uplatnené poškodenými voči poisťiteľom, ale na posúdenie, či poškodeným uplatnený nárok voči poisťiteľovi z titulu plnenia spôsobenej škody je bezdôvodným obohatením na strane poisťiteľa a akým režimom premlčania sa takýto nárok spravuje. Pozornosť upriamili aj na to, že v okolnostiach danej veci a najmä v kontexte skutočnosti, že až do vyjadrenia žalovaného 1/ k žalobe nemali vedomosť, že poisťiteľom vozidla, ktoré spôsobilo poistnú udalosť, je žalovaný 2/, sa javí, že žalovaným 2/ vznesená námietka premlčania nie je spôsobilá prejsť testom výkonu práv žalovaného 2/ v súlade s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom takémuto výkonu práv nemožno priznať ochranu podľa Čl. 5 Základných princípov C. s. p..

31. Žalovaní v odvolacej duplike opätovne zdôraznili, že vo vzťahu k škodovým nárokom žalobcov sa aplikuje subjektívna premlčacia doba podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to aj s ohľadom na obsah poznámky pod čiarou, pričom sa jedná o škodové nároky žalobcov, ktoré spadajú do režimu odškodňovania v zmysle § 442 a nasl. Občianskeho zákonníka, nie o nároky na plnenie z poistenia, ako mylne prezentujú žalobcovia, pričom režim § 104 Občianskeho zákonníka svojou hypotézou dopadá len na premlčanie práva poisteného na poskytnutie poistného plnenia. Doplnili, že poznámky pod čiarou nemajú normatívnu záväznosť, možno ich však vnímať ako interpretačné pomôcky pri výklade, resp. konkretizácii príslušného dotknutého ustanovenia, ku ktorému sú priradené (rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 4SŽik/3/2020) a poukázali aj na dôvodovú správu k § 15 zákona č. 381/2001 Z. z., ktorá poukazuje na § 106 Občianskeho zákonníka. Dodali, že uvedená dôvodová správa v spojení s poznámkou pod čiarou ako „pomôckou“ pri interpretácii právnej normy a v spojení s označením § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. sú jednoznačne dôkazom toho, že na nárok žalobcov sa dá pozeráť jedine ako na nárok na náhradu škody, nie nárok na plnenie z poistenia, a preto by sa mala výhradne aplikovať premlčacia doba podľa § 106 Občianskeho zákonníka, bez aplikácie § 104 Občianskeho zákonníka.

32. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalobcov 1/ a 2/ bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario C. s. p., keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.). Rozsudok verejne vyhlásil dňa 30.1.2026 (§ 387 ods. 1, § 219 ods. 3 C. s. p.).

33. Právnym posúdením veci treba považovať činnosť súdu spočívajúcu v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej normy, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio juris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio fakty), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej

normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Nesprávnosť právneho posúdenia veci preto nemožno vymedziť nesprávnym či nedostatočným zistením skutkového stavu, ale len argumentáciou spochybňujúcou použitie právnej normy súdom na daný prípad, alebo jej interpretáciu, prípadne jej aplikáciu súdom na zistený skutkový stav.

34. V súvislosti s odvolacou argumentáciou žalobcov odvolací súd ako nedôvodnú vyhodnotil námietku nesprávneho právneho posúdenia smerujúcu voči záveru súdu prvej inštancie o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 1/. Je potrebné uviesť, že poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku priamo proti poisťovateľovi (§ 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z.), pričom poisťovateľ vykonávajúci povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pri uplatnení nároku poškodeného na náhradu škody rovnaké právne postavenie ako osoba, ktorá škodu priamo spôsobila (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 17.10.2013 sp. zn. 3Cdo/256/2012).

35. Z vykonaného dokazovania vyplynulo a medzi stranami ani nebolo napokon sporné, že žalovaný 1/ nie je poisťovateľom osoby, ktorá spôsobila dopravnú nehodu, pri ktorej došlo ku škode na zdraví a majetku žalobcov, ale len likvidačným zástupcom žalovaného 2/, kde bolo motorové vozidlo vinníčky nehody poistené. Ak teda žalovaný 1/ konal so žalobcami 1/ a 2/ pri vybavovaní ich nárokov z predmetnej poistnej udalosti (dopravná nehoda dňa 2.10.2015), konal iba ako zástupca žalovaného 2/, teda v jeho mene a na jeho účet.

36. Neobstojí ani poukaz žalobcov na Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES, zo dňa 16.9.2009, ktorá bola transponovaná do slovenského právneho poriadku v podobe § 15a a nasl. zákona č. 381/2001 Z. z., keď je potrebné prisvedčiť žalovaným, že Súdny dvor Európskej únie vo veci sp. zn. C-558/15 zo dňa 15.12.2016 rozhodol, že tzv. Štvrtá smernica o poistení motorových vozidiel (Smernica 2000/26 Európskeho parlamentu a Rady zo dňa 16.5.2000 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel) neukladá členským štátom, aby stanovili, že zástupca, ktorý je poverený likvidáciou škôd, môže byť žalovaný sám namiesto poisťovne, ktorú zastupuje na vnútroštátnom súde na ktorom poškodený podal žalobu o náhradu škody.

37. V tomto duchu bola Štvrtá smernica o poistení motorových vozidiel (pri zhodnom znení jej článku 4 s článkom 21 Smernice 2009/103/ES) aj transponovaná do slovenského právneho poriadku, a preto citované ustanovenia zákona č. 381/2001 Z. z. upravujú iba zastúpenie príslušného poisťovateľa, do ktorého práv a povinností zástupca nevstupuje. Keďže do zákona č. 381/2001 Z. z. bolo prevzaté znenie Štvrtej smernice o poistení motorových vozidiel, je pre zistenie skutočného účelu § 15a zákona č. 381/2001 Z. z. a obsahu inštitútu likvidačného zástupcu zahraničného poisťovateľa relevantný výklad poskytnutý Súdny dvorom Európskej únie v uvedenom rozsudku.

38. Poškodený teda nie je oprávnený uplatňovať v sporovom konaní nárok na náhradu škody voči likvidačnému zástupcovi, ktorý koná v mene a na účet zastúpeného poisťovateľa. Pokiaľ nedošlo k splneniu povinnosti, ktorú mal plniť v rámci likvidácie likvidačný zástupca poisťovateľa, je to vždy nespĺnením povinnosti zastúpeného poisťovateľa, nie nespĺnením povinnosti likvidačného zástupcu (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.11.2024

sp. zn. 4Cdo/54/2023). Nakoľko v konaní bolo preukázané, že žalovaný 1/ mal pri riešení škodovej udalosti žalobcov len postavenie likvidačného zástupcu žalovaného 2/, súd prvej inštancie dospel k správne právne záveru o nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie. Je potrebné tiež uviesť, že argumentácia žalobcov o tom, že až do vyjadrenia žalovaného 1/ zo dňa 11.2.2019 nemali vedomosť o tom, že žalobca 1/ koná nie ako poisťovateľ, ale ako likvidačný zástupca, je pre posúdenie pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 1/ právne irelevantná.

39. Žalobcovia v konaní tiež namietali nesprávne právne posúdenie otázky premlčania nárokov voči žalovanému 2/. Odvolací súd v danej súvislosti dospel k záveru, že vo vzťahu k nárokom predstavujúcim nároky zo škody na zdraví (bolestné), nároky z účelne vynaložených liečebných nákladov (náklady za rehabilitačné terapie, kúpa dynamickej stoličky, biolampy, lieky) a nároky na náhradu vecnej škody (cestovné náklady, oprava zničených okuliarov, kancelárske pomôcky), súd prvej inštancie pri posúdení námietky premlčania uplatnenej v konaní žalovaným 2/ správne aplikoval výlučne § 106 Občianskeho

zákonníka, nakoľko priamy nárok poškodených voči poisťovateľovi je originárnym nárokom zo zákona - nie derivátom nároku škodu z poisťnej zmluvy.

40. Odvolací súd dodáva, že v prípade, že si poškodený uplatní priamo nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla voči poisťovateľovi podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., prípadné premlčanie tohto nároku sa posudzuje podľa rovnakej právnej úpravy ako platí na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila, teda premlčanie priameho nároku poškodeného na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla voči poisťovateľovi podľa § 15 ods. 1 uvedeného zákona, ako aj nároku na náhradu škody voči zodpovedajúcemu škodcovi podľa § 427 Občianskeho zákonníka sa posudzuje podľa ustanovení o behu premlčacej lehoty pri náhrade škody upravenej v Občianskom zákonníku, teda podľa § 106 Občianskeho zákonníka (na ktoré ustanovenie odkazuje zákonná poznámka č. 22 pri § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z.). Z § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. (a poznámky k nemu) teda jednoznačne vyplýva, že na premlčanie nároku poškodeného voči poisťovateľovi sa neaplikuje § 104 Občianskeho zákonníka (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.11.2024, sp. zn. 4Cdo/53/2023).

41. Vo vzťahu k námietke žalobcov v súvislosti so začatím plynutia subjektívnej premlčacej doby podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, že vedomosť o tom, že žalovaný 2/ je poisťovateľom nemali už od vyplnenia formulára dňa 20.10.2015, odvolací súd dáva do pozornosti, že pre ustálenie kedy žalobcovia získali vedomosť o subjekte, ktorý nesie právnu zodpovednosť za vzniknutú škodu je podstatné, kedy získali vedomosť o škodcovi a tohto označili už v predmetnom formulári, pričom zistenie kto je poisťovateľom nie je pre posúdenie premlčania právne relevantné.

42. Pokiaľ však súd prvej inštancie aj žalobcami uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy posudzoval podľa § 106 Občianskeho zákonníka, dopustil sa nesprávneho právneho posúdenia. Nakoľko ide o osobitný osobnostný nárok podľa § 11 až § 13 Občianskeho zákonníka, pričom právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je právom majetkovej povahy, vzťahuje sa na tento všeobecná trojročná premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka, plynúca od dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k dopravnej nehode, t. j. odo dňa 3.10.2015 a táto uplynula dňa 3.10.2018, teda aj tento nárok voči žalovanému 2/ si uplatnili žalobcovia až po uplynutí zákonnej premlčacej doby.

43. Pretože žalobcovia v podanom odvolaní neuviedli žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie hoci čiastočne z iných dôvodov ako vo výroku vecne správny potvrdil.

44. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovaným 1/ a 2/, ktorí mali v odvolacom konaní plný úspech, priznal proti žalobcom 1/ a 2/ plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

45. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).